

SPREHOD ZA OZAVEŠČANJE O PODNEBNIH SPREMEMBAH

Spet se je začel pouk. Najprej so za klopi sedli dijaki, nato še študentje. Vsi vemo, da je za uspeh potrebno kar nekaj ur presedeti, tako dopoldne med poslušanjem profesorjev kot tudi med popoldanskim domačim delom in interesnimi dejavnostmi ... Razen ko te dejavnosti vključujejo športno aktivnost, kar pa ni vedno prioriteta.

Da bi mlade spodbudili k vsaj minimalni telesni aktivnosti, je Evropska komisija leta 2015 dala pobudo za evropski teden športa, ki ga lahko opišemo kot enotedenski festival za promocijo zdravega načina življenja. Letos se je teden začel 23. septembra z dnevom slovenskega športa – to je najmlajši slovenski praznik, ki so ga uvedli pred dvema letoma na pobudo Olimpijskega komiteja Slovenije. V Italiji so ta praznik uvedli že leta 2003, obeležujejo ga 5. junija.

V okviru evropskega tedna športa so povsod potekale raznovrstne športne pobude, v katerih so se lahko preizkusili mladi. Po mestih smo srečevali skupine otrok, ki so jih vzgojitelji peljali na pohod, v fitnessih so ponujali različne popuste ... Skratka, poskrbljeno je bilo prav za vse. V času zaprtja zaradi pandemije koronavirusa, ko smo vsi ždeli doma in si je vsak pomagal na svoj način, smo se

Dvodnevni izlet na Kamniško sedlo Spdt (foto Malina Dolhar)

začeli zavedati, kako pomembni sta telesna dejavnost in skrb za zdravje. Pa naj bo to ura plesa, dan na snegu, 30-minutni trening v dnevni sobi, obisk fitnesa, plavanje v morju, izlet v hribe, kolesarjenje, tek v mestnem parku, skakanje na koncertu, supanje, sprehod v naravi ali celo ... stavka zaradi podnebnih sprememb. Na to slednje je na tisoče mladih po vsem svetu opozarjalo prav na dan slovenskega športa. Petki za prihodnost ostajajo živi, saj nas večina ve, da vse pogostejše ekstremne razmere – na eni strani suše s požari, kot smo jih doživeli to poletje, na drugi strani pa grozne poplave ob neustavljivem dežju – otežujejo življenje vsem prebivalcem Zemlje in uničujejo ekosisteme. Kakršenkoli ukrep proti podnebnim spremembam je danes več kot dobrodošel, zato je pomembno širiti ozaveščanje o tem, kar se okoli nas dogaja. Če to vključuje tudi gibanje na svežem zraku, še toliko bolje, saj tako predstavlja dvojno poučno svarilo za vse nas: bodisi o pomenu športa bodisi o pomenu zavedanja, kako in zakaj se naš svet spreminja. Oboje je pomemben del zdravega življenjskega sloga. Gradimo lahko na majhnih spremembah. Seveda je še bolje, če v njih uživamo.

Laura Drašček

O NEVARNOSTIH IN PRAVILNI UPORABI SOCIALNIH MEDIJEV MLADIM NI VSEENO!

*Delavnice so za MOSP vodile Maja Sedmak Cvelbar,
Jasna Košuta in Giulia Černic*

V sklopu Drage mladih smo letos organizirali ne samo okroglo mizo, pač pa tudi razne delavnice na temo socialnih medijev. Za te delavnice smo se odločili že med letom, ker smo govorili o pomenu, nevarnostih in novinarski uporabi družbenih omrežij, zato smo na Dragi mladih in na spremnih delavnicah želeli razviti več vidikov tega vprašanja. Odzivi so bili zelo zanimivi – poglobili smo razna vprašanja na različnih področjih, imeli pogovore in praktično delo.

Luna Callin: Na psihološki delavnici o prijateljstvu in medosebnih odnosih (preko spleta in v živo)

V ponedeljek, 29. avgusta 2022, smo se člani časnikarskega krožka MOSP ter nekateri drugi mladi udeležili psihološke delavnice z Majo Sedmak Cvelbar. S predavateljico se je razvil globok pogovor o prijateljstvu in medosebnih odnosih. Osredotočili smo se zlasti na odnose, ki se razvijejo na družbenih omrežjih, in jih primerjali s pristnimi medosebnimi odnosi v živo. Na podlagi tega smo skupaj identificirali pozitivne in negativne lastnosti obeh tipov, kar nam je omogočilo, da zdaj lažje ločimo zdravi odnos od nezdravega.

Delavnica je bila zelo koristna, saj je vsakega izmed nas postavila na trdna tla in nas nekoliko odmaknila od virtualne realnosti, v kateri danes živimo, ki pa se ji seveda ne bomo kar tako odrekli, saj je lahko včasih tudi ta zelo koristna.

Karin Leone in Malina Dolhar: Kako naj bo fotografija (na družbenih omrežjih) bolj povedna in zanimiva

V torek in sredo, 30. in 31. avgusta, je potekala fotografska delavnica, ki jo je vodila Jasna Košuta. Imeli smo dve srečanja po dve uri, na katerih smo se marsikaj naučili. V prvem delu delavnice smo se večinoma

pogovarjali o zgodovini fotografije – kako je nastala, kdo so osebnosti, ki imajo zasluge za to, itd. Spoznali pa smo tudi pravila fotografiranja: kam in kako postaviti kamero pri fotografiranju. Bilo je zelo zanimivo spoznati stare načine fotografiranja. Vsi smo se zavedli, da fotografiramo precej površno. Drugi del srečanja pa smo posvetili praksi. Najprej nam je Jasna razložila še nekaj pravil, potem pa smo se vsi z zanimanjem podali v akcijo. Izbrali smo tri čustva: pogum, strah in sramežljivost. Na fotografijah smo skušali čim bolj prikazati izbrano čustvo. Za pogum smo izbrali sliko, na kateri je dekle splezalo na drevo, da bi z veje potegnilo prijateljčino jopico. Za strah smo slikali več rok, ki so pritiskale na prozorno steno, in tako prikazali strah pred zaprtimi prostori. Da bi prikazali sramežljivost, pa smo slikali dekleta na odru, ki ima tremo pred javnim nastopom. Vse to je bilo zelo zanimivo in zabavno. Na koncu smo slike komentirali še z Jasno in srečanja je bilo žal kmalu konec. Mislim, da smo se vsi zelo zabavali in gotovo

Maja Sedmak Cvelbar (desno) je vodila psihološko delavnico.

se je vsak od nas naučil nekaj novega. Prepričana sem, da smo vsi udeleženci delavnice motivirani, da lepe trenutke s prijatelji fotografiramo na boljši način.

Urška Petaros: Če želimo biti na socialnih omrežjih zanimivi, se moramo objavam posvetiti

Četrtek, 1. septembra, je bil namenjen izpopolnjevanju znanja na področju uporabe družbenih omrežij za društvene namene. V goste je prišla ekonomistka Giulia Černic, ki je z mladimi pisci Rasti že večkrat sodelovala, da bi nam dala še nekaj napotkov za učinkovitejše objave na Facebooku in Instagramu. Najprej je potrebno vedeti, komu so objave namenjene, saj lahko le tako

ustvarimo objavo, ki bo pritegnila pozornost tistih, na katere ciljamo. Pomembno je, da fotografijo pospremimo z zanimivim besedilom. Prvi stavek mora biti privlačen, da našo objavo v morju drugih sploh

začnejo brati, šele potem lahko objavimo nekaj koristnih informacij o našem dogodku. Giulia je udeležencem položila na srce, naj ne mešajo žanrov. Če želijo objaviti videoposnetek, naj bo to res video, in ne samo animacija, saj ta ni privlačna. Med samimi dogodki izvedenka za družbena omrežja svetuje objavo zanimivih zgodb (tistih, ki jih vsi poznamo kot storyje) na Instagramu, pozneje – ko imamo čas, da se mu posvetimo, – pa lahko dogodku namenimo tudi objavo. Giulia je med drugim svetovala, naj v društvu izberemo odgovornega za družbena omrežja in objave planiramo vnaprej, saj smo le tako lahko res učinkoviti.

Na obeh slikah: kako do uspešnejše fotografije na socialnih medijih z Jasno Košuta

Malina Dolhar

Drag-App mladih 2022:

O družbenih omrežjih, spremembah v medosebni komunikaciji, izobraževanju in spremljanju novic

Tudi letos smo člani časnikarskega krožka MOSP pomagali pri uresničitvi Drage mladih. Letošnjo okroglo mizo, ki je stekla v sklopu 57. študijskih dnevov Draga, smo zaradi izbrane teme poimenovali Drag-App. V soboto, 3. septembra, smo namreč v parku Finžgarjevega doma na Opčinah imeli pogovor o družbenih omrežjih in novih oblikah komunikacije. Zanimala sta nas tako družbeni in psihološki vidik kot tudi vse, kar se skriva

za delovanjem umetne inteligence in zbiranjem podatkov. Tako obširno temo smo želeli razumeti čim bolj celostno, zato smo v našo sredo povabili tri ugledne goste z različnih področij, s katerimi smo izčrpno in učinkovito raziskali ta svet, ki nam je po eni strani zelo blizu, po drugi strani pa je zapleten in torej še vedno neznan veliki večini ljudi. Pri okrogli mizi so sodelovali dr. Andrej Flogie, psihologinja Maja Sedmak Cvelbar in časnikar Klemen Ban. Psihologinja in psihoterapevtka Maja Sedmak Cvelbar

(dalje →)

➔ (dalje s prejšnje strani)

se ukvarja z individualno, partnersko in skupinsko terapijo. Dela z otroki in mladimi z vedenjskimi, socialnimi in osebnostnimi težavami. Govorila je o tem, kako se je človek odzval na družbeno omrežja in njihove mehanizme, kako se je v zadnjih letih spremenil način medosebne komunikacije in katere posledice je to prineslo. Dr. Andrej Flogie je izpostavil predvsem posledice novih tehnologij na izobraževanju in na učnih ter delovnih navadah, saj se raziskovalno ukvarja prav z vplivom sodobne informacijsko komunikacijske tehnologije na družbo in izobraževanje.

Časnikar tednika Domovina Klemen Ban, ki je po izobrazbi elektronski inženir, je večkrat izpostavil svoje zaupanje v tehnologijo in nove izume, ki človeku nudijo možnost novih izkušenj. Mehanizme novih oblik komuniciranja pa je treba dobro poznati, je poudaril. Udeleženci okrogle mize Julija Cotič, Boštjan Petaros in Martina Sosič so z nami delili svoje vtise o letošnji Dragi mladih.

Julija Cotič

Letošnja okrogla miza ni pritegnila le najstnikov, temveč v glavnem starejše slušatelje in šolnike. Prav z dr. Andrejem Flogijem sva po pogovoru ugotavljala, da je bila letošnja tema verjetno bolj primerna za malo starejšo generacijo, ki se novostim tehnologije prilagaja težje kot mlajši uporabniki. Zato je dr. Andrej Flogie izpostavil pomen sodelovanja med generacijami za pravilno uporabo tehnologije, ki danes spreminja svet s presenetljivo hitrostjo. Tehnologija namreč prehlitva zahteve družbe in spreminja poklice prihodnosti. Sedanji ravnatelj mariborskega Zavoda Antona Martina Slomška je poudaril tudi pomen usklajevanja novih tehnoloških pripomočkov s tradicionalnim, nekoliko bolj dolgočasnim šolskim delom. Po poučnih in zanimivih odgovorih na res številna vprašanja nas je izkušeni gost še enkrat spomnil, da vsaka sprememba s sabo prinaša tako pozitivne kot negativne posledice; od nas je odvisno, ali se bomo nanjo pravilno odzvali.

Boštjan Petaros

Pri okrogli mizi s Klemnom Banom in dr. Andrejem Flogijem me je najbolj zanimalo, kako hitro se naš svet razvija s tehnološkega vidika in kako spreminja naša življenja. Imam občutek, da večina ljudi sploh ne ve, na kako številnih področjih se razvija umetna inteligenca, ki samostojno izvaja že ogromno izjemnih nalog in funkcij. Z razvojem robotike bo vedno več poklicev nadomestila tehnologija (kar se v določenih sektorjih že dogaja; tehnologija pa se razvija tudi v takih

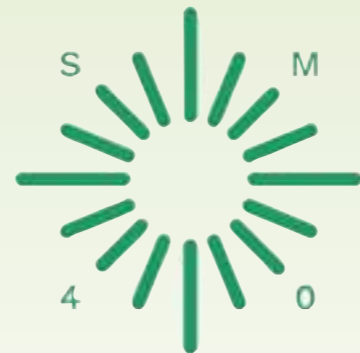
Klemen Ban, Maja Sedmak Cvelbar, Julija Cotič in Andrej Flogie na okrogli mizi

sektorjih, kjer se nam njena prisotnost še vedno zdi nepredstavljiva). Na okrogli mizi so govorniki izpostavili, da se ljudje sploh ne zavedajo, da imajo danes lastniki aplikacij, družbenih omrežij in spletnih strani na voljo toliko naših podatkov, da nam lahko priporočajo oglase, videoposnetke, glasbo in še marsikaj samo na podlagi naših iskanj, všečkov, spletnih prijateljev ipd. Zavedati se moramo, da večina podatkov, ki jih podjetja dobivajo od nas in jih shranjujejo, konec koncev služi predvsem temu, da nam samim olajšajo iskanje vsebin. Vse to je v glavnem marketinške narave in temelji na dobičku, ki ga podjetja pridobijo na podlagi naših podatkov.

Martina Sosič

Drage mladih sem se letos udeležila predvsem zaradi psihologinje in psihoterapevke Maje Sedmak Cvelbar, saj me je zanimal psihološki vidik vpliva družbenih omrežij in tehnologije nasploh. Domov sem odšla z novim znanjem in s prepričanjem, da osebno ravnam pravilno. Naj obrazložim: ni mi všeč, da bi s tehnologijo nadomestila osebne stike, zato na primer brez težav odložim telefon in se za ves teden odpravim na skavtski tabor. Všeč so mi osebni stiki, pogledi iz oči v oči, pravi objemi, raje imam nižjo, a dolgotrajno dozo dopamina, kot pa enkratno in kratkotrajno dozo, kakršno povzročajo družbena omrežja. Popolnoma se strinjam z govornico, ki pravi, da bomo zdrave odnose težko nadomestili s tehnologijo. Med mladimi so družbena omrežja vsekakor razširjena; večina nas dokaj hitro prepozna pasti, ki se skrivajo na spletu. Vseeno pa, priznam, tudi sama občasno kaj objavim. Treba je objavljati premišljeno; pri tem se moramo vprašati, kdo bo to videl, ali je vsebina primerna, čemu to objavljam. Kot je poudarila psihologinja, je treba poznati mejo, ki naj bi jo najprej postavili starši, vedno bolj samostojno pa bi si jo morali postavljati tudi sami. Vedno bolj opažam – in tudi vam dajem v razmislek –, da problematika družbenih omrežij ne zadeva samo nas mladih, ampak tudi starejše.

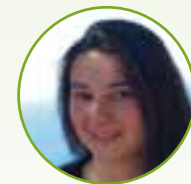
Julija Cotič

STIČNA MLADIH

»viharni« izziv in obogatitev tudi za mlade zamejce!

Letošnje Stične mladih, ki se je kot vsako leto vršila tretjo soboto v septembru v zunanjih prostorih stiškega samostana, so se udeležili tudi mladi iz Gorice, Trsta in okolice. Stična mladih je festival, ki vsako leto združuje slovensko katoliško mladino in redno poteka že od leta 1981. Zaradi covidja je leta 2020 festival odpadel; to je bilo sicer drugič, saj je prvič odpadel leta 1999 med obiskom papeža Janeza Pavla II. Festivala se ponavadi udeleži od 5.000 do 9.000 mladih, ki se zberejo pred glavnim odrom in dan začnejo z mašnim obredom, med katerim vsakdo lahko sodeluje s petjem. Čez dan se zvrstijo razne dejavnosti, med katerimi so najbolj priljubljene številne delavnice, koncerti in športni turnir. Med vhom in glavnim odrom so stojnice raznih društev in organizacij, ki poleg informacij nudijo privlačne aktivnosti in izzive. Stična mladih je dogodek, ki se dotakne tematik, ki so najstnikom in študentom zelo blizu. Ponujene delavnice in dejavnosti pustijo sled v vsakem, ki se jih udeleži. Nekatere izmed tržaških in goriških udeležencev sem zaprosila, naj opišejo najlepši trenutek v dnevu, delavnico ali občutke, ki so jih doživeli v Stični. Prepuščam vas njihovim vtisom.

Lara Bearzi

Letos sem se Stične mladih udeležila tretjič in se vsako leto vračam, ker me veseli iti v kraj, kjer je toliko mladih, ki se enostavno imajo lepo in s katerimi čutiš, da imaš lahko veliko skupnega. Peti deli med mašo so bili morda moji najljubši trenutki dneva. Obiskala sem samo dve delavnici: o tem, kako biti opora bližnjim, in o teoriji stand up comedy. Priznati moram, da mi je bila lepša druga. Beseda, ki bi jo izbrala, če bi morala opisati dan, je prijateljstvo. Stične se bom naslednje leto spet z veseljem udeležila!

Mateja Martini

Letos sem drugič, po približno treh letih, obiskala Stično mladih. Udeležila sem se je, ker hranim lepe spomine na svojo prvo

Stično mladih in sem upala, da bom lahko podoživela pretekle izkušnje. To se je res uresničilo. Moj najljubši in verjetno tudi najbolj zabavni trenutek v dnevu je bila »naloge izven cone udobja«, ki je zahtevala 15 fotografskih posnetkov z osebami, ki so imele roza bundo, jopo ali karkoli roza barve. Poleg delavnic na prostem je program ponujal tudi delavnice v zaprtih prostorih stiškega samostana. Obiskala sem le eno delavnico, in sicer Na poti zgodbe, med katero nam je mlad avtor predstavil proces ustvarjanja (otroških) zgodb. Tudi sami smo se preizkusili v pisanju. Če bi morala dan povzeti z eno besedo, bi nedvomno izbrala samostalnik izziv. Razlogov je več: dež, mraz, naloge izven cone udobja, nova prijateljstva ... Mislim, da se bom naslednje leto zopet udeležila te pobude. (dalje ➔)

➔ (dalje s prejšnje strani)

Tadej Podveršič

Letos sem bil prvič v Stični. Moj najljubši trenutek v dnevu je bil, ko smo se vsi skupaj udeležili popoldanskega koncerta. Moja najljubša delavnica pa je bila delavnica pritrkovanja. Dan je bil zanimiv. Stično lahko opišem s čustvom veselja. Drugo leto se mislim znova udeležiti Stične mladih.

Marta Čavdek

Letos sem prvič sodelovala na festivalu Stična mladih. Tega festivala sem se udeležila s prijatelji, zato je bilo zabavno in seveda poučno. Skupaj smo se udeležili delavnice pritrkovanja, na kateri smo spoznali nekaj zgodovine zvonov Slovenije, ogledali smo si zvonik Stične in tam smo tudi prisluhnili raznim skladbam za zvonove. Najbolj sem se zabavala, ko smo hodili od stojnice do stojnice in si jih ogledovali. Če bi morala z eno besedo povzeti dan, bi ta bila srečanje, to pa seveda zato, ker smo srečali veliko mladih iz vse Slovenije in tudi zunaj nje, a ne samo. Spoznali smo tudi nove navade, ustvarili smo si nove spomine, ki bodo ostali v naših srcih. Če pa bi morala Stično povzeti z enim čustvom, bi to bilo presenečenje. Zelo me je presenetilo videti, kako se tako veliko število najstnikov in mladih zanima za taka srečanja, in bila sem presenečena, da je bilo kljub dežju vzdušje na festivalu lepo in prijetno. Imela sem se lepo in mislim, da se bom drugo leto spet udeležila tega srečanja.

Valentina Ferligoi

Letos sem bila prvič na Stični mladih. Najlepši trenutek festivala je bila sveta maša, in sicer ko smo bili vsi skupaj, poslušali in peli lepe pesmi, saj sem se počutila del nečesa večjega. Udeležila sem se delavnice z

naslovom Na poti zgodbe, kjer smo udeleženci spoznali, kako ustvariti zgodbo, ter smo se tudi aktivno in kreativno preizkusili v pisanju in dopolnjevanju zgodb. Z eno besedo ne bi znala opisati celega dneva, a najverjetneje bi rekla, da je bilo spodbudno in vznemirljivo, v pozitivnem pomenu besede. Okrog mene je bilo vse vznemirljivo, a ko se je dan zaključil, sem se počutila v miru sama s sabo, z ostalimi in s svetom. Stične se bom zagotovo še udeležila, po pravici povedano to nestrpnost pričakujem.

Nathan Peric

Letos sem se prvič udeležil Stične mladih. Obiskal sem Stično z drugimi skavti. Najlepši trenutki dneva so bili popoldanski koncert v šotoru, ogled stojnic in razne igre, ki so jih pripravili. Nisem obiskal delavnic, ampak sem si ogledal policijsko stojnico, kjer so prikazali vse pripomočke, ki jih uporabljajo. Dan je bil enkraten, Stična mladih je skratka čudovita. Naslednje leto se je bom rade volje udeležil in spet užival krasne trenutke v super družbi.

Geslo letošnje 41. Stične mladih je bilo *Izberi vihar* (Mt 14,22-33), ki mlade spodbuja, da stopijo iz cone udobja in izberejo vihar v optiki osebne rasti in življenja. Že ob izstopu iz avtobusa je Stična sprejela svoje udeležence s hladnim deževnim septembrskim vremenom in s tem takoj postavila mnoge iz cone udobja. Kljub temu je bila tudi letošnja udeležba množična in vsak se je ob koncu dneva počutil duhovno bogatega.

Vanja Vogrič

Mladi rojaki v Argentini

MISIJON V ELDORADU

V petek, 29. julija, smo se mladi iz slovenske skupnosti v Argentini in skupina mladih iz Slovenije iz programa POTA odpravili na skupni misijon v Eldorado v argentinski provinci Misiones. Po polletni pripravi s srečanji, razgovori in molitvijo smo se podali na dolgo vožnjo navdušeni nad to misijonsko izkušnjo.

V soboto popoldne smo se pripeljali na rdečo zemljo mesta Eldorado, kjer nas je prijazno sprejela s. Kristina Grilj iz reda Frančiškanskih misijonark Matere Božjega Pastirja, ki nas je že pred misijonom vodila in nam pomagala pri celotni organizaciji. Malo smo se odpočili od vožnje in si nato ogledali mesto, zvečer pa smo se udeležili sv. maše.

Ob koncu dneva smo skupaj večerjali in se pogovorili, imeli refleksijo in pripravili vse potrebno za nadaljnje delo. V nedeljo zjutraj smo prisostvovali sv. daritvi v cerkvi San Miguel z domačini in sestrami frančiškanskega reda. Potem smo se odpravili proti naselju, ki nosi ime Km. 18, kjer smo stanovali ves teden misijonskega dela.

Vsako jutro smo po manjših skupinah obiskovali družine, se pogovarjali z njimi, skupaj molili in jih vabili k sveti maši. Videli smo njihovo revno, težko in preprosto življenje. Po kosilu pa smo imeli od ponedeljka do četrtega dejavnosti z otroki šole San Miguel. Otroci so se z navdušenjem odzvali na delavnice, igre in pesmi. Obdelavali smo tematike življenja v družini in skupnosti, dobrega Samarijana in zgodbo o zavetnici Eldorada Mariji del Iguazú.

Imeli smo tudi popoldan s posebnim srečanjem za mladino tega kraja, pri katerem smo peli, brali sveto pismo in razmišljali o božji besedi.

(dalje ➔)

Od leve v smeri urinih kazalcev: avtorica članka Mikaela Mehle; misijonska skupina z dušnim pastirjem, ki jo je spremljal, lazaristom Tonijem Burjo iz Slovenske vasi v Buenos Airesu; člani misijonske skupine iz slovenske skupnosti v Argentini z mladimi iz skupine POTA iz Slovenije.

Misijonska skupina je pripravila več dejavnosti za otroke šole San Miguel. Zraven te šole je misijonska skupina stanovala.

Vsak dan smo imeli tudi sveto mašo, ki jo je daroval naš dušni pastir lazarist Toni Burja. Pri večernem razgovoru smo si člani misijonske skupine med seboj delili različne izkušnje, ki smo jih preživeli med dnevom, in se pripravljali za naslednji dan. V soboto smo zaključili z misijonom. Bilo je še posebno pomembno, ker smo za vse otroke iz okolice organizirali Otroški dan. Tik pred tem je bila huda nevihta in skrbelo nas je, da ne bomo imeli praznovanja, a so otroci kljub temu z rezervnimi copati ali pa kar z vrečami na nogah prišli do šole in z nami veselo delili

malico, igre in ročna dela. Zaključili smo dan in misijon s sveto daritvijo in se tako poslovili od otrok in ljudi iz Eldorada. V nedeljo smo še obiskali čudovite slapove Iguazú, nato smo se v popoldanskih urah vrnili v Buenos Aires. Po enem tednu misijona smo se vrnili na naše domove srečni in hvaležni Bogu ter naši Materi Mariji za tako lepo in bogato izkušnjo, povezani med seboj, predvsem pa obogateni z vso ljubeznijo, ki smo jo dali in še posebej prejeli od vseh domačinov.

Mikaela Mehle

Zadnji dan misijona, zaključna sv. maša. Na sliki je misijonska skupina z otroki in drugimi domačini mesta Eldorado ob slovesu.

Tabori roverjev in popotnic SZSO

Čas, ko se ponovno usmeriš na pravo pot!

Tabor je edinstvena večdnevna izkušnja soočanja s skupnostjo in poglobljanja vase. Tako bi razložil pojem skavtskega tabora osebi, ki o tem nič ne ve. A vendar je tabor še veliko več. Tabor sestavlja na tisoče občutkov v družbi iskrenih ljudi, ki si v vsem zaupajo. Tabor je priložnost, da se prečistiš, da premisliš o svojih duhovnih zablodah, da se ponovno usmeriš na pravo pot. Tabor je višek skavtskega leta in ima pomemben prostor v srcu vsake skavtinje in vsakega skavta. Tukaj smo zbrali nekaj utrinkov s taborov roverjev in popotnic, najstarejše starostne skupine Slovenske zamejske skavtske organizacije.

Jakob Tul

Klan izpod Socerba (steg Trst): Čas za poglobitev vase in opazovanje družbe z drugega zornega kota

Klan izpod Socerba se je podal na pot. Pot ima v skupnosti klana poseben pomen: je vsakodnevni izziv, napor, soočanje s samim sabo, soočanje s skupnostjo, izbirami, odkrivanje novih krajev in spoznavanje ljudi. Vprašanje, ki si ga lahko vsak klanovec postavi na začetku

poti, je, kam ga bo ta pripeljala. Letos je bil naš cilj taborni prostor v okolici Postojne, kjer so se utaborili mlajši člani stega Trst, izvidniki in vodnice ter volčiči in volkuljice. Odločili smo se, da bomo pot začeli na železniški postaji v Trstu, se od tam povzpeli na kraško planoto, jo

prečkali in se prek Vipavske doline podali na Nanos, nato pa se od tam spustili nazaj v dolino v smeri Postojne. Ob poti nas je spremljalo razmišljanje o pojmih, ki vplivajo na naše odraščanje. Etika, estetika, čas, zdravo telo ...

V klanu je pomembno tudi služenje, to je darovanje svojega časa za pomoč tam, kjer vidimo potrebo, ne da bi pričakovali karkoli v zameno. Letos smo imeli skupen tabor, zato smo služili v mlajših vejah izvidnikov in vodnic ter volčičev in volkuljic. Z otroki smo se igrali, jim kuhali, jih učili razne veščine in pomagali njihovim voditeljem pri ustvarjanju programa. Tabor je tudi letos ponudil lepo priložnost, da preživimo kvaliteten čas v dobri družbi, da se poglobimo vase in da pogledamo na družbo z drugega zornega kota.

Izzivalni Konj

Hud klan (steg Kras): Izkušnja pomoči mamam in otrokom v stiski nas je obogatila

Roverji in popotnice Hudega klana smo se od 5. do 12. avgusta napotili na potovalni tabor oziroma na tabor služenja. Prva dva dneva smo prespali v oratoriju v Brescii in imeli celodnevni izlet na hrib Monte Santa Maddalena, v nedeljo

pa smo se z vlakom odpravili do Milana, in sicer v Baggio. Tudi tam smo bivali v oratoriju. Zvečer smo imeli debate na razne teme, kot na primer o strahu ali pomoči drugemu. Ves čas tabora pa smo igrali tudi igro, ki sta jo pripravila Tina in

Lorenzo. Vsak večer je vsak od nas dobil listek z izzivom, mi pa smo morali ta izziv opraviti tako, da nas je videlo čim več ljudi, ne da bi razumeli, da opravljamo izziv. Izzivi so bili povezani z dnevno temo: tema prvega dne so bile, na primer, živali,

(dalje)

➔ (dalje s prejšnje strani)

in za izziv je moral vsakdo oponašati neko žival. V ponedeljek je nastopil čas služenja v organizaciji Albero della Vita. Ta nudi pomoč mamam v stiski. Mame imajo raznolike zgodbe in prihajajo iz različnih krajev. Najpogosteje se znajdejo v ekonomski stiski. Ene so bile nekoč odvisnice, druge so doživele nasilje, nekatere pa raje ne povedo, kaj se jim je zgodilo. Organizacija nudi stanovanja in pomaga mamam poiskati službo, da lahko potem same skrbijo zase in za svoje otroke; pomaga jim torej, da postanejo samostojne. Jutra smo preživljali na hodnikih njihove stanovanjske hiše, ki smo jih prepleskali, popoldne pa smo se delili v dve skupini: ena skupina se je ukvarjala z otroki, ostali pa so še naprej pleskali. Zadnja dva dneva, ko smo s pleskanjem končali, smo se vsi skupaj igrali z otroki, ki so bili zelo veseli naše družbe. Predstavili smo jim nekaj skavtskih iger in bansov. Ko smo se morali zadnji dan posloviti, so bili žalostni, ker so se želeli še naprej igrati z nami, mi pa smo se morali odpraviti domov.

Služenje je bilo naporno, na koncu pa smo bili vseeno zelo veseli, da smo se igrali z otroki in se kljub velikemu naporu tudi naučili pleskati.

Praktična Panda

Goriški klan: Doživeli smo čustveno nevihto v posebnem svetu, ki ga nismo poznali

Člani Goriškega klana smo se letos odločili za tabor služenja. Tokrat za spremembo torej nismo samo pešali po vročini, ampak smo se odpravili v iskanje novih izkušenj oziroma preizkušenj, takih, ki jih ne zmore vsak. Kontaktirali smo dva centra za osebe s posebnimi potrebami v kraju Abano Terme: hoteli smo jim darovati nekaj ur našega časa, njihov vsakdan popestriti z novimi obrazy, novimi igrami in pesmimi. Seveda ni šlo čisto brez hoje in narave ... Kot se za tabor spodobi, smo se prva dva dneva sprehajali po gričih Colli Euganei. Edino noč, ko smo spali v šotorih, smo se na žalost utaborili v neposredni bližini epicentra močnega neurja, ki je prizadelo Padovo. Čeprav nismo bili prav v središču nevihte, je dež ustvaril dovolj veliko lužo, da si si lahko v njej zjutraj umil obraz. V kraj Abano Terme smo se spustili ob nenehnem dežju in lepo drseli po mokrem pobočju gričev. Nazadnje smo le prispeli do skavtskega sedeža, ki je postal naš dom za naslednjih nekaj noči. Razdelili smo se v dve skupini. Vsaka je služila najprej v enem centru, nato sta se zamenjali. Prvo srečanje z osebami s posebnimi potrebami je bilo za marsikoga presenečenje. Nihče izmed

nas ni točno vedel, kako nas bodo sprejeli. Izkazali so se za ljudi, ki nimajo nobenih predsodkov, ki ljubijo brez zadržkov, ki brez sramu plešejo in pojejo. Vsak od nas je doživel pravo čustveno nevihto sredi tega sveta, kjer so si ljudje kljub vsem težavam in občasnemu kreganju pravi bratje. Od tistega sveta se lahko človek veliko nauči. Zamisli se lahko, kakšen bi bil svet, če bi bili prav vsi ljudje tako odkritosrčni kot te majhne skupnosti oseb s posebnimi potrebami.

Potem ko smo se od prebivalcev obeh centrov poslovili z manjšo zakusko, smo se razdelili v dvojice. Voditelji so nas poslali na poseben izziv, ki mu v skavtski terminologiji pravimo hike: to je običajno dvodnevni pohod v neznanu, ki ga roverji in popotnice opravimo v parih. Vsak par je imel en sam telefon za nujne primere,

nekaj denarja za vlak, zemljevid, jabolko in kos kruha. Za vse ostalo smo morali zaupati dobroti neznanih ljudi, ki se je tudi tokrat izkazala za neizmerno: vsi smo noč dočakali s polnim trebuhom in streho nad glavo. Naslednjega dne smo se spet srečali v Benetkah, kjer smo preživeli zadnji, čudovit taborni ogenj.

Dovtipni Gams

SLOVENSKI KULTURNI KLUB

Pričenjamo z objavo nagrajenih prispevkov na literarnem natečaju Slovenskega kulturnega kluba v šolskem letu 2021–2022.

3. nagrada za prozo: Anja De Luisa, 1. razred Znanstvenega liceja Franceta Prešerna

UTEMELJITEV KOMISIJE: Prispevek z geslom MODRA 8 nosi naslov Čas taborniških ognjev. Kratek prozni utrinek govori o rojstvu prve ljubezni v poltemi tabornega ognja; odlikuje se po nežnosti pristopa in izbranem jeziku.

Čas taborniških ognjev (Jože Snaj)

»Mama, kako si spoznala mojega očeta?« To vprašanje je vzburilo v meni prijeten vihar; nastal je vrtinec, poln misli in lepih spominov, in začel se je premikati po mojih možganih.

Ta vrtinec bi lahko spomnil na zbirko slik, ki je leta in leta spravljena v predalu in si jo po tolikem času spet malo ogledaš.

Med listanjem po zbirki sem zagledala trenutek, ki je zapečaten v mojih spominih, na katerega pa že nekaj časa nisem mislila. Vrtinec se mi je postavil pred oči in zagledala sem svetle, modre oči, ki so me gledale z zaljubljenim pogledom. Nisem mogla umakniti pogleda drugam, saj so me te oči očarale, zagrabile in pripeljale vse do njegovega srca.

Naenkrat me je streslo, ker sem začutila njegovo dlan dotikati se moje in trdno, a delikatno jo je držal na varnem, pri sebi. Niti sekunde mi ni pustil, da bi

se zavedala vsega, kar se je komaj zgodilo, in sva že bila tam, pri ognju, pod temno modrim, zvezdnatim nebom, z roko v roki, zatopljena v najin romantični ples. Ni bil res tako romantičen, saj sva v podlagi imela pesem Siva pot, bilo pa je vseeno nepozabno.

Ne bi mogla opisati vseh čustev, ki sem jih takrat začutila, vem pa, da mi je srce bilo zelo močno, preveč močno.

Vrtinec se je zdaj premaknil v najpomembnejši človeški organ, torej srce. Tukaj hranim vse najlepše trenutke svojega življenja, med katere spada tudi ta, seveda.

Moram priznati, da sva se s svojim možem poznala, že ko sva bila stara komaj tri leta, menim pa, da sem ga resnično spoznala le tisti večer, ob tabornem ognju.

Oh, kako so bili lepi tisti časi, časi tabornih ognjev!

Ko si prejela 3. nagrado na literarnem natečaju SKK, si hodila v prvi razred Znanstvenega liceja Franceta Prešerna. Ali te je presenetilo, da si že tako mlada bila med prvouvrščenimi v skupini 75 sodelujočih? Kakšni občutki so te prevevali?

Bila sem zelo presenečena in vesela. Nisem si pričakovala, da bi se moja zgodba lahko uvrstila med prva tri nagrajena dela, saj sem prvič sodelovala na natečaju.

Ali spada pisanje med tvoje hobije?

Ne, po navadi pišem le za šolske spise.

Ti je bila nagrada v spodbudo – se misliš tudi v prihodnje ukvarjati s pisanjem?

Nagrada mi je v spodbudo, da bom še sodelovala na literarnih natečajih.

Katera aktivnost ti je v šoli najbolj pri srcu?

Druženje in sodelovanje s sošolci in tudi šolski izleti.

Kakšne načrte imaš za čas po višji šoli?

Verjetno bom nadaljevala s študijem na univerzi, ne vem pa še, na katero fakulteto bi se vpisala.

Kateri so še tvoji konjički in zakaj jim posvečaš svoj prosti čas?

V prostem času treniram ritmično gimnastiko, igram klavir, pojem v zboru in obiskujem tudi skavte. Posvečam se vsem tem dejavnostim, ker so mi zelo pri srcu in ker me vsaka na drugačen način izpopolnjuje in razveseljuje.

Katera je tvoja najlepša lastnost? Kaj pa nelepa lastnost?

Lepa lastnost, s katero bi se opisala, je empatija. Slaba lastnost pa je, da večkrat zamujam pri dejavnostih ali zmenkih.

Najljubša knjiga?

Moja najljubša knjiga je *Nel mare ci sono i cocodrilli*, avtor je Fabio Geda.

Najljubša pesem?

Najljubša pesem je *Someday*, skupina pa Coldplay.

Najljubši film?

Moj najljubši film je *Hatchiko – tvoj najboljši prijatelj* režiserja Lasseja Hallströma.

SLOVENSKI KULTURNI KLUB

V prejšnji številki Rasti smo objavili nepopoln seznam zmagovalcev literarnega in fotografskega natečaja Slovenskega kulturnega kluba 2021/2022.

Tu spodaj objavljamo dopolnjeni seznam z vsemi imeni. Zmagovalcem in bralcem se opravičujemo za pomoto.

Literarni natečaj

PROZA

1. mesto: **Jakob Tul**, DTZ Ž. Zois
2. mesto: **Iztok Kalc**, DTZ Ž. Zois
3. mesto: **Meta Peric**, DTZ Ž. Zois,
Nanika Smotlak, DZL F. Prešeren,
Anja De Luisa, DZL F. Prešeren

POEZIJA

1. mesto: **Jacopo Primosich**, DTZ Ž. Zois
2. mesto: **Lara Bearzi**, DZL F. Prešeren
3. mesto: **Ivana Blason**, DIZ J. Štefan

Fotografski natečaj

1. mesto: **Erin Pizzol**, DUL Nordio
2. mesto: **Jernej Močnik**, Humanistični in družbeno-ekonomski licej A. M. Slomšek

Slovenski kulturni klub razpisuje svoj tradicionalni

LITERARNI NATEČAJ

za šolsko leto 2022/2023

in vabi vse višješolce, stare od 13 do 19 let, da se ga udeležijo in se preizkusijo z literarnim prispevkom v prozi ali poeziji.

Tudi letos je natečaj posvečen velikanom slovenske besede ob njihovi pomembni obletnici. Gre za pisatelja **Borisa Pahorja** (v letu 2023 poteka okroglih 110 let od njegovega rojstva); za pesnika **Vinka Beličiča** (tudi od njegovega rojstva poteka letos 110 let), pa še za pisatelja **Ivana Tavčarja** ob okrogli stoletnici njegove smrti.

Nekaj citatov iz njihovih del (ki jih SKK kot vedno ponuja za neobvezni navdih) je objavljenih na Facebook strani SLOVENSKI KULTURNI KLUB in tudi na Instagramu.

Rok za oddajo izdelkov je **8. februar**, na Praznik slovenske kulture.

Prispevke je treba poslati na naslov: SLOVENSKI KULTURNI KLUB – LITERARNI NATEČAJ, ul. Donizetti 3, 34133 Trst.

Podpisani morajo biti le s šifro ali s psevdonimom; v ločeno zaprto ovojnico z isto šifro ali psevdonimom pa naj avtor/avtorica priloži svoje ime in priimek, naslov, letnico rojstva, telefonsko številko in e-mail (ne šolski, temveč lastni e-mail) in še razred in ime šole, ki jo obiskuje. Literarne prispevke bo tudi letos ocenila strokovna komisija.

Tudi letos bodo nagrade prispevali: ZKB za prvouvrščene, Draguljarna Malalan za drugouvrščene in Založba Mladika za tretjevrščene.

Nagrajena in pohvaljena dela bodo objavljena v Rasti. Prav vsi sodelujoči pa bodo prejeli uradna potrdila.